

"občasný Zpravodaj školy rapotické"

www.rapo-school.org

Rok na vsi - ZIMA ...

... a s ní pečení a ryze vánočních dekorací tvoření. Událo se tuctového (12.) dne tuctového (12.) měsíce. To odpoledne ovšem rozhodně tuctovým nebylo - a kdo to řekne, byť jen v žertu, tak tomu nedám ochutnat ani jeden vanilkový rohlíček. A že se jich napeklo spolu s těmi dobrůtkami z čokoládového těsta. Pochopitelně, co se kuchyně vánoční týče, perníků zdobení chybět nemohlo a nebyly to žádné mrňouskové, naopak - perník maximus. Žaludek by tedy své dostal a teď ještě kulturní dušička musí dostat své. Vyrobit něco krásy, to je krása. A tak se krásovalo až do úplné tmy, která však, jak známo, v tomto období přichází s pátou.

zimní ŠKOLNÍ ZVONEK

... ale s opravdu silným nádechem jara

Je to tak. Jaro klepe, ťuká a možná už dokonce buší na dveře. Strká nám do oken sluneční paprsky, chce, abychom vylezli ven před naše domečky a školíčky a vyšli si do přírody nebo se vrtali v záhoncích. Zima každým dnem víc a více slábne a předává štafetový kolík jara. I my ve škole se na jaro už poměrně dost těšíme. Vždyť s ním přijdou vytoužené jarní prázdniny a od nich je to do léta coby prvošenou jarní dohodil. Jaro je cílová rovinka před létem a velkými prázdninami. Tak a teď už jenom rychle zavzpomínat, co nás tou letošní zimou potkalo a provázelo za události ...

podle vzoru "lyžníci". Oddávající se zimnímu sportu bruslařskému, rozhodla se chlapecká část autobusu směřujícího každý pátek laborovat kluziště zimního stadionu náměstského, že coby oporu

Hokejníci

tělesnou třetí nohu dřevěnou si ku pomoci vezme a předstíraje hru v hokej množství pádů tím omezí. Opačný efekt však nastal, o čemž dokonale vyleštěná ledová plocha v místě hry svědčí.

Pan Roháček nikoho nešetří ...

... a jak známo, svůj seznam hříchů a hříšníků má sepsaný již dlouho před oním dnem (asi víte, který den mám na mysli), vždyť ho taky píše průběžně po celý rok a zaručeně nic mu neujde. Ten letošní seznam byl skutečně neskutečně dlouhý. Vystávaly už dokonce i obavy, že bude třeba taky nutné po jeho návštěvě zavřít školu pro nedostatek žáků. Myslím tedy, že bylo obrovským štěstím, že krom delegace pekelné přišla i ta opačná nebeská. Andělky se zachovaly opravdu andělsky a hříšníky namátníky nakonec peklu ze spárů přece jenom vyrvaly. Že to ale byla těžká věc si jistě sami dokážete představit. Amen.

Školní zvonek v barvě .. na www.rapo-school.org

Tři oříšky pro Popelku/y ... ?

A to byla právě ta záhada záhad. Kdekdo by si myslel a nebál se i říci, že Popelka byla, je a bude vždycky jenom jedna. Jenomže to se mýlí, protože jsou místa na světě, kde i dvě Popelky si se třemi oříšky vystačí a nijak se o ně nehaštěří. Naopak, svorně a se vši snahou hrají každá svůj díl velké role, stejně jako ti druzí, kteří přes chřipkovou decimaci téměř celého hereckého sboru dokázali v páteční podvečer 20. prosince odpracovat svůj díl herecké práce a potěšit tím nejednoho rodiče, babičku i dědečka nebo jen kohosi cizího v publiku a ... taky sebe, protože práce nás baví. Děkuji ti Vincku, Janku, Doro, macecho, králi i královno ... **děkuji všichni malí herci.**

Zimním lesem ježek nedupe (protože spí) ...

... zato žáci, jak se zdálo, tedy alespoň z počátku, ho zastoupili víc než měrou vrchovatou. Naštěstí pro les a zvířátka v něm si nás hned na kraji Okrouhlíku převzal pan Bochníček, který o tom, co je v lese dovoleno a co naopak zapovězeno s ohledem na skutečné obyvatele lesa, ví opravdu mnoho. A tak po všeobecném ukáznění došlo na výklad o životě lesním, poznávání stop zvířete, doplnění jesliček i plevníků i roznášku jablíček a řepy po lese.

Ten zápis, hoši, řeknu vám ...

myslel jsem, že bude větší fuška. Přitom to šlo docela hladce. Jenom pár standartních testíků, nějaký ten pohovorek a pak jsem dostal tudle mašinku a prej si mám pomalu chystat aktovku a to už beztak dávno mám. Takže už jen čekat na září. Co dodat? Snad jen, že všem budoucím prvňáčkům gratulujeme a těšíme se na ně. A ještě něco. Díky za pomoc hodné paní učitelce Janě Štefánikové a jako vždy spolehlivým pátákům.

Poděkování?! Děkujeme neznámému zloději, který den před Vánoce odcizil před školou více než desetiletý stříbrný smrček. Dal nám lekcí, že snažit se dělat něco pro přírodu a okolí často ztrácí smysl, když jemu podobní chodí po světě. Jenomže my se nevzdáme!

Zima byla jenom trochu a tak jsme pobyt v lese maličko protáhli a cestu zpět zvolili "delší, ale zato obtížnější". Náročná, jak je vidět, byla skutečně dost.

Družina nově ...

... a když Honza vrták z vrtačky vyjmul a vše pečlivě do kufříku poskládal, bylo jasné, že firma Polehla svou práci odvedla a my se můžeme radovat ...

... nejenom z nových krásných skříní a poliček, do kterých se toho spoustu vejde, ...

... ale i z krásných velkých stolů, které je radost zatížit horou materiálů pro tvůrčí činnosti. Jedním slovem paráda.

Používáme
recyklovaný papír!

